

ják bebizonyították, hogy a »Cserebogár, sárga cserebogár...« kezdetű híres népdal Lavotta műve lenne, bár ezt id. Ábrányi Kornél a leghatározottabban állította. Annál bizonyosabb, hogy Lavotta ihletének majdnem százra menő, örökéletű dalt köszönhetünk. Mikor az első magyar színtársulat megbukott, L. ismét vándorútra megy. 1803-ban Debrecenben volt karmester.

Muzsikálással, komponálással és fájdalom, dorbézolással járta be Lavotta az egész országot. Akárhányszor félesztendő előtt sem eresztették el egy-egy főúri kasztyóból s állítólagos barátai és lelkiismeretlen mecénásai nem a lángészt becsülték benne, hanem a víg cimborát szerették, rontották s vitték a vesztébe. Lavottát rendetlen életmódja ölte meg. Vízibetegségbe esett és Tályán, barátja Eöri Fülöp Gábor portáján halt meg, 1820. aug. 10-én. Tályán nyugvó hamvai fölé 1831-ben Ujfalussy Mihály emeltetett emléket. Művei egy részét Káldy Gyula gyűjtötte össze s adta ki »Régi magyar zene kincsei« c. gyűjteményében. Sírkőfelirata:

»Nemes Lavotta János híres magyar hangművész és nemzeti nóták szerzője porai fölött a hangművész mesterségnek megtisztelésére.

Ki meghalt 1820. esztendőben, életének 50-ik esztendejében.

Itt nyugszik a maga idejének Orpheusa.

A magyar muzsika egyik kedvelője által emeltetett Szatmárból MDCCCXXI. esztendőben.

Remek tetemek, Isten veletek!»

Alakját színpadra vitte Hubay Jenő »Lavotta szerelme« c. 3 felvonásos operájában, 1906. nov. 17-én. (M. Kir. Operaház). Szövegét írta Berczik Árpád és Farkas Imre. A Népopera is színre hozta alakját, 1917. ápr. 13-án. Ekkor ott színre került a »Lavotta szerelme« c. felvonásos énekes játék, szövegét írta Vágó Géza. Zen. szerz. Barna Izsó. A Budai Színkör 1923. szept. 16-án előadta »Lavotta« c. zenés színművét. Szövegét írta Géczy István. Zen. szerz. Barna Izsó. Halála százados évfordulója alkalmából, 1920. júl. 18-án, Tályán, a Területvédő Liga, majd a budapesti kir. Magy. Tudományegyetem orvostanhallgatói is 1921. máj. havában ünnepséget rendeztek.

Lavotta Rezső, zeneszerző, a Nemzeti Múzeum zeneosztályának vezetője, a Nemzeti Színház karnagya, sz. 1876. máj. 1-én, Budapesten. Az Orsz. Zeneakadémián végezte tanulmányait, majd Párizsban tanult D'Indy iskolájában; nyolc évig élt a francia fővárosban. Hazatérve, 1913-ban a kolozsvári városi Zeneakadémia igazgatója lett. 1920-ban Budapesten telepedett le, ahol az »Alkotmány« zenekritikusává hívták meg, majd a Nemzeti Múzeum könyvtárának zenei osztályában kapott hivatásának megfelelő munkakört, e mellett 1922. szeptember havában a Nemzeti Színház karnagyává nevezték ki. Írt két operát, egy balletet, egy vígoperát, számos értekezést, főképp drámai művek kísérő-zenéjének összeállításával, komponálásával és betanításával foglalkozik. Írt egy »Általános zenetörténet« s egy »Zeneesztétika« c. munkát is. Színpadi műve: »Karnevál«, zenés grand-guignol 1 felv. Szövegét írta Toronyi Gyula. Bem. 1927. febr. 23. Városi Színház.

Lawrence B. Pierson álnév alatt adták a »Politikusok« c. drámát, 1920. aug. 27-én, a Belvárosi Színházban. A darabot Biró Lajos írta, aki a színlapon mint fordító szerepelt.

Lax Sarolta, színésznő, sz. 1890. febr. 1-én, Budapesten. Színipályára lépett 1906-ban.

Lázár Béla, művészeti író, bölcséleti doktor, sz. 1869. febr. 8-án, Nagyváradon. Eleinte Budapesten a tanári pályán munkálkodott, de már korán esztétikai tanulmányokat végzett Münchenben, Párizsban. Szakcikkei: »Simai Kristóf« és a »Házi orvosság«. (Egyet. Phil. Közönyben. XI. kötet, 1888—89.). »Ágis a világirodalomban«. (1890. U. o.). »Tanulmányok a jezsuita drámák köréből«. (1891—92. U. o.). »Ludas Matyiról«. (Főv. Lapok, 1888.). »Az óbester«. Száz éves szmú Boér Sándortól. Ibsen: »Gabler Hedda« színműve. (Főv. Lapok, 1891.). »Ibsen Henrik«; »Duse Eleonora«; »Moór Anna« (Vasárnapi Ujság, 1891., 1892., 1890.). »A színésziskolák reformja«. (Nemzet, 1892. 239. sz.) Fordításai: »A társadalom tá-